

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Dominium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A *Obstupuit visu Aeneas, ille agmine longo
Tandem inter pateras & levia pocula Serpens,* *Libavitque dapes, rursusque innoxius imo
Successit tumulo, & depastis altaria liquit.*
Quod quidem non temere fictum à Poeta sed ex historia desumptum. Atheniensibus enim contra Medos apud Salamina navalem pugnam in iuris, Serpens draco in navī dicitur apparuisse, secundissimo rerum, quæ prospere subsecutæ sunt prodigia: cujus rei monumentum in Salamine templum fuit Cychreo, ut apud Pausaniam est, dicatum, quod Apollo responderit, Serpentem illum Cychreum heroem fuisse, qui auxilium allatus advenisset.

EPAMINONDAS. CAP. XI.

E Paminondas autem Imperator ille clarissimus, qui ad Mantineam tam fortiter occubuit, Draconis gestamine insignis fuit. Eo vero loco ubi prælium commissum est, columnam erexit antiquitas, cum clypeo Draconem in ejus memoriam sculptum ostentante. Quod Pausanias ideo facit arbitratur, quod is ex Spartiarum cognatione, quæ Thebis erat antiquissima progenitus diceatur, retur, quorum id gentile esset insigne: quippe quod à seminio anguineorum dentium, quos Cadmus severit, oriundi essent: Spartanosq; ipsos in Laconia inde originem duxisse nonnulli credidere, quos olim *οὐρανοῦ* nuncupatos alia de causa historici tradiderunt: cum enim annona caritate laborarent, compulsi sunt, Serpentes, quorum vis magna in Laconia multiplicaverat, in humani cibi usum convertere. Sed quoniam de clypeis & gestaminibus militum atq; cohortium multa dicturi sumus, quia id præcipue contendebas, ut aduersus eruditorum quorundam sententiam veterum exempla tibi suggererentur, quo non esse novum institutum, familias variis gestaminibus tum colorū, tum dislocationum, atq; etiam insculptarum in illis animalium, figurarum, plantarum, instrumentive alicuius adjectione discerni, comprobare posse: priusquam ad horum explicacionem aggrediar, alia quædam ad principatum & nominis claritatem per Anguem commonstrata dicere necessarium est. Sed prius aliqua de ostentis.

AMPLITUDO NOMINIS. CAP. XII.

C IN ostentis enim summam nominis amplitudinem portendere Anguis fertur, non iis tantum, quæ ad imperium, aut aliud quemcumque principatum attinent, sed ad ea quoque, quæ vel ingenio, vel arte celebratæ sibi aliquam comparavere, ut in histrione Roscio, artis suæ gloriam præmonstravit: cum enim puerum Anguis dormientem noctu complicasset, pater ad aruspices detulit, qui responderunt, nihil illo pueru clarus, nihil nobilius fore.

DOMINIUM. CAP. XIII.

A Ureliano vero, quamvis modicis parentibus ortus esset, sumnum tamen imperium Anguis portendisse fertur, cum ejus pueri pelvum plerumque cinxisset, neque unquam occidi potuisse: postremo matrem ejus, quæ templi Solis sacerdos erat, & aruspicio non ignara, cum hoc vidisset, Serpentem quasi familiarem occidere noluisset. Pari præfigio Severo imperium præmonstratum est, cui dormienti, ut Spartanus ait, in stabulo Serpens caput cinxit, & sine noxa, expergefactis atque acclamantibus familiaribus, abiit. Quin & Maximini junioris, quem pater fecum Imperatorem appellavit, caput dormientis Serpens circumdedit, futura dignitatis argumento. Quid autem somnia? nonne ipsa quoque vel in conceptu, vel in partu, quotiens Draconem obtulissent, Mamæ *sua* ejusdem amplitudinis prænunciæ fuerunt? Mamæ Alexandri Severi mater, pridie quam puerum, *mnium.* eum pareret, somniavit se Dracunculus enixa edidisse. Nam & Alexandro Macedoni Draco dominii claritatem præfigivit, qui matri Olympia congressus est in somniis. Hoc idem de Pomponia Africana Scipionis matre tradidit, & ipsi Draco circumfusus nihil attulit nocimenti. Dedit & *Agis sa-* *Sueton. 14* Augusto Imperii præfigium ostento simili. Nam cum Actia mater ejus ad solemne Apollinis sacrum *Augst. c.* media nocte venisset, politaq; in templo lectica, dum cætera quoque matronæ dormirent, obdormiisset, visus est Draco repente ad eam irrepere, pauloque post digressus: illa vero expergefacta, quasi à concubitu mariti se purificavit, & statim in corpore ejus extitit macula veluti picti Dracoris, quæ nunquam eximi potuit, adeo ut publicis inde balneis perpetuo abstinuerit. Sedenim facile fuit

184. fuit ostenta, quæ principibus viris, aut nobilitate, aut opibus claris accidissent, ad futurā eorum amplitudinem accommodare: quid autem de servis dicemus infima fortuna genitis? Spartacus venalis cum Romam delatus eset, deprehensus est dum quiesceret, habere sub capite Draconem in spiram complicatum, quem Thracia iisdem mulier conspicata vaticinandi peritissima, signum esse dixit magna cūjusdam & formidabilis potentie, quæ tamen infaustum esset exitum habicuta. Idem Serpens ubi defectus casu aliquo fuerit, imperii aedes finem idemtide ostendit. Nam Tiberius Caesar Serpentem Draconem in deliciis habere solitus, eiq; manu sua cibum ministrare: quem cum is consum à Formicis reperisset, monitus est cavendam sibi esse vim multitudinis: Formicas enim populi significatum habere, non fabula tantum Pelei Thessalæ Regis, verum & portenta & prodigia fa fama declarant. Nam & Nero paulo ante quam extingueretur, viuis est sibi per somnum pennatarum Formicarum multitudine oppleri. Sed enim de Formica loco suo plura. Quod ad Serpentem pertinet, idem Nero, qui Serpentis spolium à matre pro amuleto commendatum, brachio alligatum aliquamdiu gestaverat, inde memoriae maternæ tēdio abjecerat, tunc id perquisivit incasum, cum omni contra se fremere comperisset, maternæ erga se pietatis fero memor.

ASIA. CAP. XIV.

Tres Ser- **A**NTEA vero quam militaria signa promoveam, scrupulus ille mihi videtur eximendus, quod **pentes quid** nonnulli per Serpentes tres, Asiam provinciam significari putant, non secus ac Ibes Agyptum, Elephanti Africam, Cuniculus Hispaniam, Equus Italiam, quæ sigillatim suo quoq; Commentario declarata sunt. Id ea de causa suspicari videntur, quod numi plerique argentei conspicuntur, quorū inscriptio est CÆSAR IMP. VII ab altero latere angues tres, quorum duo pectoribus hinc inde sinuoso surrectis attolluntur, tertius jacens: capite caudam unius, cauda vero caudam itidem alterius implicat. Hos inter Victoria surrigitur calathisco insistens: quippe ad ipsius terræ Asiaticæ feracissimam ubertatem significandam. Inscriptio vero est, ASIA RECEPTA. Sed enim, ego Angues eos tres indicare crediderim, Imperium Romanum tres jam orbis partes occupasse: Europam enim dominus possederant, Africam paulo ante subjugarant, nunc Asia recepta, & ad reliquias applicata, tertiam quoque partem adepti videbantur.

PRÆFECTUS MILITUM. CAP. XV.

Cæsari nu- **Q**UOD vero pertinet ad insignia militum, numerus est Cæsaris Dicit. III. in quo Victoria caput est, alarum quippe & capillis in nodum collectis, ab altera cuius facie Roma gradiens, stola ad petis demissa, capite, uti mos, galeato, ancile sinistra gestans, lœva trophæu, quod humero inheret, sustentans, à latere vero Serpens Draco prorept capite surrecto, magnis voluminibus terga trahens, cuius inscriptio est, C. CLO. VI. PRÆ. M. Caius Clodivus VI. præfector militum. In sacris literis legamus. Draconum capita in aquis à Deo contrita, quod Psalmo quarto supra lxx habetur, quod milites, centuriones & duces eos significat, qui fuerant à Pharaone immisi, ut Israeliticum populum persequerentur: ii aquarum mox inundatione suffocati sunt, atq; ita contriti, quodq; mox sequitur partis longe insigniori, Tu confregisti caput Draconis, Pharaonem ipsum intelligit. Qui mysticum sequuntur senum, hæc ad Christum referunt, qui dæmonis vim omnem sustulerit.

COHORTES. CAP. XVI.

Insignia co- **Q**UIN & cohortium erant insignia, perque singulas earum, ut Flavius Vegetius scribit, serebanatur ad prælium à Draconariis, quo nomine κατ' ἔχοντα, signiferos omnes appellabant. Quo vero pacto gestarentur, videre est apud Ammianum Marcellinum, ubi pompam describit, quæ Constantius Imper. urbem ingrediens duxit: enim enim ut is inquit, Dracones hastarum aureis gemmati, summitatibus illigati, blatu vasto perfribiles, & ideo veluti impervicibilantes caudarumq; voluminante linguentes in ventum. Deiis Claudianus:

Mansuecant variis vento cessante Dracones.

Erat vero signum Draconis purpureum, ut idem Ammianus attestatur. Atqui non in signis tum serpentes militibus usi fruere, sed vivi etiam, pugnatoribus sociis auxilium non contemibili prelibi-